

Sygn. akt I C 567/12

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSO Adam Maciński

Protokolant : Robert Purchalak

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K. (1)

przeciwko (...) S.A. w Ś.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w Ś. na rzecz powoda K. K. (1) kwotę 93.096,68 zł (dziewięćdziesiąt trzy tysiące dziewięćdziesiąt sześć 68/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2010 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 8.272 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 567/12

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 12 kwietnia 2012 r. powód K. K. (1) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w G. kwoty 93.096,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2010 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że w dniu 26 sierpnia 2008 r. udzielił stronie pozwanej pożyczki w kwocie objętej żądaniem pozwu, którą w całości przekazał wierzycielowi pożyczkobiorcy (...) sp. z o.o. w R.. Powód podał, że pomimo upływu w dniu 31 sierpnia 2010 r. terminu zwrotu pożyczki, strona pozwana nie zwróciła mu należnej kwoty. W związku z powyższym powód w piśmie z 14 lutego 2012 r. wezwał pozwaną spółkę do zwrotu pożyczki w terminie 7 dni. W odpowiedzi strona pozwana podała, że kwota dochodzona przez powoda została mu już zwrócona, co miało rzekomo wynikać z ksiąg rachunkowych pozwanej spółki. Powód zaprzeczył, jakoby otrzymał zwrot w/w pożyczki i zarzucił, że jeżeli księgi rachunkowe pozwanej spółki rzeczywiście wykazują zwrot w/w kwoty, to świadczy to jedynie o nierzetelnym sposobie ich prowadzenia. Powód podał, że w piśmie z dnia 2 marca 2012 r. ponownie bezskutecznie wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 93.096,68 zł.

W odpowiedzi na pozew (k. 24 i n.) strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie przyznała, że w dniu 26 sierpnia 2008 r. jako pożyczkobiorca zawarła z powodem umowę pożyczki w kwocie 93.096,68 zł. Strona pozwana zarzuciła przy tym, że w/w kwotę zwróciła powodowi w formie gotówki w obecności świadków na spotkaniu w siedzibie spółki (...) w G. w dniu 25 listopada 2010 r. Strona pozwana podała, że dzień wcześniej, tj. 24 listopada 2010 r., w związku z rozpoczęciem procedury sprzedaży udziałów pozwanej spółki na rzecz (...) S.A., utworzono kapitał rezerwowy w kwocie 200.000 zł przeznaczony na uregulowanie bieżących zobowiązań spółki, w tym także na spłatę pożyczki udzielonej jej przez powoda. Wskazano, że powyższe płatności

zostały odnotowane w księgach rachunkowych pozwanej spółki. Strona pozwana podała, że wobec spełnienia przez pozwaną spółkę w całości zobowiązania wobec powoda z tytułu umowy pożyczki z dnia 26 sierpnia 2008 r., roszczenie o zwrot środków pieniężnych w kwocie 93.096,68 zł wygasło, a wobec tego powództwo było w całości nieuzasadnione.

W toku postępowania (k. 383 i n.) w miejsce pozwanej (...) sp. z o.o. w G. wstąpił jej następca prawny (...) S.A. w Ś..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2007 r. J. K. podjął decyzję o rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na wybudowaniu i eksploatacji instalacji biogazowni w G. koło B.. W tym celu została utworzona (...) sp. z o.o. w G., w której udziałowcami zostali syn J. K. - T. K. oraz właściciele gruntu, na którym miała zostać wybudowana instalacja biogazowni, tj. J. i B. Ł., a także ich córka A. Ł.. O piastowanie funkcji prezesa zarządu spółki J. K. poprosił znajomego W. P..

Po rozpoczęciu prac projektowych i budowlanych związanych z budową instalacji biogazowni, wykonywanych na rzecz pozwanej przez (...) sp. z o.o. w R., spółka (...) nie miała wystarczających środków pieniężnych na sfinansowanie w/w inwestycji. W związku z tym J. K. prosił syna K. K. (1) o udzielanie spółce (...) pożyczek, które miały zostać zwrócone kiedy spółka zacznie przynosić zyski.

(Dowód: odpis z KRS, k. 9-10, 34-37; potwierdzenie, k. 236; zeznania świadków B. Ł., A. Ł., J. Ł., k. 88, 425 (e-protokół), zeznania świadka J. K., k. 237-238, 425 (e-protokół), zeznania świadka W. T., k. 238 (e-protokół), zeznania świadków W.P., T. K., k. 88 (e-protokół), przesłuchanie powoda K. K. (1), k. 427 (e-protokół)

W dniu 26 sierpnia 2008 r. powód K. K. (1) jako pożyczkodawca zawarł z pożyczkobiorcą - stroną pozwaną (...) sp. z o.o. w G. umowę pożyczki, na podstawie której pożyczył pozwanej spółce kwotę 93.096,68 zł. Zgodnie z umową strona pozwana zobowiązała się do zwrotu w/w pożyczki w terminie do dnia 31 sierpnia 2010 r.

W tym samym dniu strony zawarły porozumienie, zgodnie z którym kwota pożyczki w wysokości 93.096,68 zł została przelana bezpośrednio na rzecz wierzyciela strony pozwanej, tj. (...) sp. z o.o. w R..

(Dowód: odpis z KRS, k. 9-10, 34-37; umowa pożyczki, porozumienie, potwierdzenie przelewu, k. 11-14; przesłuchanie powoda K. K. (1), k. 427 (e-protokół)

W dokumentacji (...) sp. z o.o. w G. znajduje się protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki datowany na 24 listopada 2010 r., uchwała nr (...) datowana na 24 listopada 2010 r. i uchwała nr (...) datowana na 25 listopada 2010 r., pod którymi widnieją podpisy T. K., A. Ł. i B. Ł..

Zgodnie z treścią w/w uchwał udziałowcy (...) sp. z o.o. w G. zdecydowali o utworzenie kapitału rezerwowego spółki w kwocie 200.000 zł i przeznaczeniu go na bieżącą działalność spółki.

Czytelne podpisy (...) widniejące pod tekstem uchwały nr (...) z dnia 24 listopada 2010 r. i uchwały nr (...) z dnia 25 listopada 2010 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. w G. nie zostały nakreślone przez T. K..

(Dowód: protokół z 24 listopada 2010 r., uchwała nr(...), k. 42-43, 174-175; uchwała nr (...), k. 44, 176; opinia biegłego sądowego z zakresu grafologii, k. 299-315; umowy, oświadczenia, k. 199-229; próbki podpisów, k. 259-263, 283, 286; zeznania świadka T. K., k. 88 (e-protokół)

Obsługę księgową (...) sp. z o.o. w G. prowadził dział księgowości (...) sp. z o.o. w G., w której udziałowcem był powód K. K. (1).

Na polecenie prokurenta samoistnego B. Ł., pracownik księgowości (...) sp. z o.o. B. M. zaksięgowała w księgach rachunkowych (...) sp. z o.o. w G. pod datą 25 listopada 2010 r. zwrot pożyczki w kwocie 93.096,68 zł według umowy z dnia 26 sierpnia 2008 r.

(Dowód: zapisy na koncie, k. 38-39; pismo z 29 marca 2012 r., potwierdzenie wpłaty, k. 45-45a, 85; zeznania świadków B. M., A. O. (1), k. 127 (e-protokół), zeznania świadków B. Ł., A. Ł., J. Ł., k. 88 (e-protokół), zeznania świadka J. K., k. 237-238, 425 (e-protokół); przesłuchanie powoda K. K. (1), k. 427 (e-protokół)

W dniach 24-25 listopada 2010 r. T. K. był obecny w pracy w Ministerstwie (...) we W., gdzie od 27 marca 2008 r. zatrudniony jest na stanowisku starszego specjalisty w wymiarze pełnego etatu.

W okresie od 13 listopada 2010 r. do 27 listopada 2010 r. J. K. przebywał na turnusie rehabilitacyjnym w Hotelu (...) w U..

Powód K. K. (1) na stałe mieszka w okolicach G. na G. i do G. przyjeżdża 3-4 razy w roku.

(Dowód: zaświadczenie z 31 maja 2012 r., k. 86; zaświadczenie z 20 czerwca 2012 r., k. 125; faktura VAT nr (...), k. 289; zeznania świadka T. K., k. 88 (e-protokół); zeznania świadka J. K., k. 237-238, 425 (e-protokół); przesłuchanie powoda K. K. (1), k. 427 (e-protokół)

W dniu 7 marca 2011 r. Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. w G. podjęło uchwałę nr (...), w której postanowiono, że ujemny wynik finansowy za 2010 r. miał zostać pokryty z przyszłych zysków spółki.

Czytelny podpis (...) widniejący pod tekstem uchwały nr (...) z dnia 7 marca 2011 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. w G. został nakreślony przez T. K..

(Dowód: uchwała nr (...) wraz z listą obecności, k. 144-145, 177; lista obecności z 7 marca 2011 r., k. 272; sprawozdanie finansowe za 2010 r., k. 335-344; opinia biegłego sądowego z zakresu grafologii, k. 299-315; umowy, oświadczenia, k. 199-229; próbki podpisów, k. 259-263, 283, 286; zeznania świadka T. K., k. 88 (e-protokół)

W pismach z 14 lutego 2012 r. i 2 marca 2012 r. powód bezskutecznie wzywał stronę pozwaną do zwrotu pożyczki w kwocie 93.096,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami w terminie 7 dni. Powód wzywał pozwaną spółkę także do zwrotu innej udzielonej jej pożyczki w celu zaspokojenia zobowiązań wobec (...) sp. z o.o. w R..

W piśmie z 28 lutego 2012 r. strona pozwana odmówiła spełnienia świadczenia, powołując się na dokumentację księgową spółki, w której odnotowano zwrot w/w pożyczki w dniu 25 listopada 2010 r.

(Dowód: pismo z 14 lutego 2012 r. wraz z dowodem nadania, zestawienie, k. 15-17; pismo z 2 marca 2012 r. wraz z dowodem nadania, k. 18-19; pismo z 28 lutego 2012 r. wraz z dowodem nadania, k. 40-41; pismo z 29 maja 2012 r. wraz z dowodem nadania, k. 62-63; przesłuchanie powoda K. K. (1), k. 427 (e-protokół)

W dniu 24 czerwca 2011 r. 100% udziałów w (...) sp. z o.o. w G. nabyła (...) S.A. w P..

W dniu 31 grudnia 2013 r. doszło do połączenia (...) sp. z o.o. w G. z (...) S.A. w Ś. przez przeniesienie całego majątku spółki (...) na spółkę przejmującą (...) S.A.

(Dowód: umowy, oświadczenia, k. 199-229; odpis z KRS, k. 386-389; przesłuchanie powoda K. K. (1), k. 427 (e-protokół)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę sama ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki jest zatem, w ujęciu przepisów prawa cywilnego, umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą, która polega na zgodnym

oświadczeniu woli stron – dającego i biorącego pożyczkę – na mocy której dający zobowiązuje się przenieść własność określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku, a biorący zwrócić takie rzeczy, jakie otrzyma.

W przedmiotowej sprawie powód K. K. (1) wykazał, że pożyczył stronie pozwanej (...) sp. z o.o. w G. kwotę 93.096,68 zł. Na poparcie żądania dochodzonego pozewem, powód przedłożył dowód w postaci umowy pożyczki (k. 11), z której wynikało, że w dniu 26 sierpnia 2008 r. jako pożyczkodawca zawarł z pożyczkobiorcą - stroną pozwaną (...) sp. z o.o. w G. umowę, na podstawie której pożyczył pozwanej spółce kwotę 93.096,68 zł, a ta zobowiązała się do zwrotu pożyczki w terminie do dnia 31 sierpnia 2010 r. Ponadto powód przedłożył dowody w postaci porozumienia i potwierdzenia przelewu (k. 12-14) z których wynikało, że w tym samym dniu, tj. 26 sierpnia 2008 r. kwota pożyczki w wysokości 93.096,68 zł została przelana bezpośrednio na rzecz wierzyciela strony pozwanej, tj. (...) sp. z o.o. w R., w celu spłaty długu pozwanej spółki powstałej w związku z budową biogazowni. W odpowiedzi na pozew strona pozwana przyznała okoliczności odnośnie zawarcia z powodem w dniu 26 sierpnia 2008 r. umowy pożyczki i zaspokojenia w związku z tym przez powoda jej zadłużenia wobec (...) sp. z o.o. w R. w spornej kwocie 93.096,68 zł. Strona pozwana zarzuciła natomiast, że w/w kwotę zwróciła powodowi w formie gotówki na spotkaniu, które miało miejsce w siedzibie należącej do powoda spółki (...) w G. w dniu 25 listopada 2010 r. Istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadzała się zatem do ustalenia, czy rzeczywiście doszło do zwrotu pożyczki w kwocie 93.096,68 zł, wynikającej z umowy z dnia 26 sierpnia 2008 r.

Rozstrzygając w sprawie Sąd miał w pierwszej kolejności na uwadze, że na okoliczność zwrotu powodowi pożyczki w kwocie 93.096,68 zł, strona pozwana nie przedłożyła dowodu w postaci przelewu bankowego, przekazu pocztowego czy pokwitowania podpisanego przez powoda, z którego w sposób nie budzący wątpliwości wynikałoby, że doszło do zwrotu na rzecz powoda spornej kwoty. W toku postępowania strona pozwana nie przedłożyła takich dowodów. Argumentowała natomiast, że do zwrotu pożyczki doszło na spotkaniu w dniu 25 listopada 2010 r. w obecności świadków: T. K., J. K., B. M., A. O. (2), B. Ł., J. Ł., A. Ł. i powoda K. K. (1). Strona pozwana podała przy tym, że dzień wcześniej, tj. 24 listopada 2010 r., w związku z rozpoczęciem procedury sprzedaży jej udziałów (...) S.A., utworzono kapitał rezerwowy w kwocie 200.000 zł przeznaczony na uregulowanie bieżących zobowiązań spółki, w tym także na spłatę pożyczki udzielonej jej przez powoda. Jak wynikało przy tym z protokołu i uchwały nr (...) z dnia 24 listopada 2010 r. (k. 42-43), kapitał rezerwowy spółki miał być sfinansowany przez jej ówczesnych udziałowców, z czego T. K. miał wpłacić z tego tytułu na rzecz spółki kwotę 120.000 zł, natomiast A. Ł. i B. Ł. po 40.000 zł.

W toku procesu, słuchany na rozprawie w dniu 29 października 2012 r. świadek T. K. zaprzeczył powyższemu faktowi. Podał, że nie był obecny na spotkaniu w dniu 25 listopada 2010 r. w G., nie był świadkiem przekazania pieniędzy powodowi K. K. (1), a także nie brał udziału w podejmowaniu uchwał dotyczących utworzenia kapitału rezerwowego pozwanej spółki i nie partycypował finansowo w jego utworzeniu. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, albowiem znalazły one potwierdzenie w innych dowodach, w tym w szczególności w opinii biegłego sądowego z zakresu grafologii, a także zeznaniach świadków B. M., A. O. (2), W. P. i J. K. oraz przesłuchaniu powoda K. K. (1). Zeznania świadka T. K. były także spójne z dowodem w postaci zaświadczenia z 31 maja 2012 r. (k. 86), z którego wynikało, że w dniach 24-25 listopada 2010 r. T. K. był obecny w pracy w Ministerstwie (...) w W., gdzie od 27 marca 2008 r. zatrudniony jest na stanowisku starszego specjalisty w wymiarze pełnego etatu. Z powyższego dowodu wynikało, że w dniach 24-25 listopada 2010 r., ówczesny główny udziałowiec pozwanej spółki, a zarazem osoba, z którego środków miała w głównej mierze zostać sfinansowana spłata pożyczki - T. K., z powodu pracy w W., nie mógł być jednocześnie obecny na spotkaniu w oddalonym od W. o przeszło 300 km G.. Dokonane ustalenia faktyczne w tym zakresie, Sąd poczynił także na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu grafologii T. L. (k. 299-315), z której wynikało, że czytelny podpis (...) widniejący pod tekstem uchwały nr (...) z dnia 24 listopada 2010 r. i uchwały nr (...) z dnia 25 listopada 2010 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. w G. nie zostały nakreślone przez T. K.. Podkreślić należy, że do powyższej opinii strony nie wniosły zarzutów. Wnioski zawarte w powyższej opinii potwierdzały wersję wydarzeń przedstawioną przez świadka T. K., że nie podpisywał w/w uchwał i nie był obecny na spotkaniach udziałowców pozwanej spółki, które według pozwanej odbyły się w G. w dniach 24-25 listopada 2010 r. Wskazywało to, że nie była jednocześnie wiarygodna wersja wydarzeń przedstawiona przez pozwaną spółkę, odnośnie

podjęcia w/w uchwał w celu utworzenia kapitał rezerwowego w kwocie 200.000 zł, z przeznaczeniem na uregulowanie bieżących zobowiązań spółki, w tym spłatę zobowiązań wobec powoda.

W dalszej kolejności Sąd miał na uwadze, że okoliczności odbycia spotkania w G. w dniu 25 listopada 2010 r., na którym miało rzekomo dojść do spłaty spornej pożyczki, nie potwierdził także kolejny świadek J. K., będący pomysłodawcą wybudowania instalacji biogazowi i utworzenia pozwanej spółki. Według twierdzeń strony pozwanej świadek ten był obecny na w/w spotkaniu i brał udział w przeliczeniu oraz przekazaniu powodowi dochodzonej kwoty. Świadek J. K. zaprzeczył, aby takie fakty miały miejsce, na dowód czego przedstawił dowody w postaci zaświadczenia z 20 czerwca 2012 r. (k. 125) i faktury VAT nr (...) (k. 289). Wynikało z nich, że w okresie od 13 listopada 2010 r. do 27 listopada 2010 r. J. K. przebywał na turnusie rehabilitacyjnym w Hotelu (...) w U.. Mając na uwadze powyższe dowody Sąd za wiarygodne uznał twierdzenia świadka J. K., że nie był on obecny na spotkaniu w siedzibie spółki (...) w G. w dniu 25 listopada 2010 r. i nie brał udziału w zwrocie spornej pożyczki powodowi. Wersja wydarzeń przedstawiona przez J. K. znalazła także potwierdzenie w zeznaniach innych świadków, w tym T. K., a także księgowych B. M. i A. O. (2). Na rozprawie w dniu 18 lutego 2013 r. (k. 126-127) księgowi B. M. i A. O. (2) zaprzeczyły aby były świadkami przekazania K. K. (1) kwoty 93.096,68 zł. Okoliczności takiej nie potwierdził także ówczesny prezes zarządu pozwanej spółki W. P., słuchany na rozprawie w dniu 29 października 2012 r. (k. 88 e-protokół). Także powód K. K. (1) zaprzeczył, aby był obecny na spotkaniu w G. w dniu 25 listopada 2010 r. i otrzymał zwrot pożyczki wynikającej z umowy z dnia 26 sierpnia 2008 r. Wskazywał przy tym, że na stałe mieszka w okolicach G. na G. i do G. przyjeżdża 3-4 razy w roku. Strona pozwana nie wykazała przy tym, że w 25 listopada 2010 r. rzeczywiście przebywał w G., co podważałoby przedstawioną przez powoda wersję wydarzeń jako wiarygodną. W ocenie Sądu, zeznania wszystkich w/w świadków zasługiwały na danie przymiotu wiarygodności, albowiem były one logiczne, konsekwentne i wewnętrznie spójne. Znajdowały one także odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

W świetle wszystkich powołanych okoliczności za niewystarczające do wykazania okoliczności zwrotu pożyczki, Sąd uznał zeznania świadków B. i J. Ł. oraz ich córki A. Ł. (k. 88 e-protokół). Świadkowie A. Ł. i B. Ł. nie wykazały przy tym w dostatecznym stopniu, że w tym okresie dysponowały środkami pieniężnymi w łącznej kwocie 80.000 zł, tj. że w tym czasie np. podjęły kwotę w tej wysokości z banku czy też ich dochody pozwalały na zgromadzenie oszczędności w takiej wysokości. Z przesłuchania powoda wynikało przy tym, że świadkowie ci w tamtym okresie nie byli osobami zamożnymi, zaś ich głównym wkładem do pozwanej spółki były nieruchomości, na których miała zostać wybudowana biogazownia. Także sytuacja finansowa pozwanej spółki, w której byli udziałowcami nie była w tamtym okresie korzystna.

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd miał ponadto na uwadze, że dowodu spłaty pożyczki nie mogły stanowić także zapisy odnotowane w księgach rachunkowych spółki (k. 39) dotyczące tego faktu. Jak wynikało bowiem z zeznań świadka B. M. (k. 127 e-protokół), zaksięgowanie w księgach rachunkowych (...) sp. z o.o. w G. pod datą 25 listopada 2010 r. zwrotu pożyczki w kwocie 93.096,68 zł wynikającej z umowy z dnia 26 sierpnia 2008 r., zostało dokonane przez nią na polecenie ówczesnego prokurenta spółki B. Ł.. Jak należało przypuszczać, miało to na celu wykazanie, że pozwana spółka nie ma zobowiązań wobec osób trzecich, w związku ze staraniami jej sprzedaży na rzecz spółki (...) za jak najkorzystniejszą cenę. Księgowa B. M. zeznała jednocześnie, że nie była świadkiem zwrotu powodowi kwoty 93.096,68 zł i nie wie czy fakt taki miał kiedykolwiek miejsce. Brak było przy tym podstaw by kwestionować obiektywizm tego świadka i rzetelność jego relacji skoro jak wynikało z konfrontacji J. K. z B. Ł. (k. 425 e-protokół), w dacie składania zeznań przez B. M., świadek ten od przeszło roku nie była już pracownikiem spółki (...), jak również nie prowadziła księgowości dla pozwanej spółki. W uzupełnieniu wskazać należy, że w toku postępowania Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie konfrontacji świadka B. M. ze świadkiem B. Ł.. Sąd miał na uwadze, że obecnie świadek B. M. przebywa zagranicą i ponowne przesłuchanie jej napotkało na przeszkody, o czym świadczy fakt kilkukrotnego bezskutecznego wzywania jej na rozprawę. Ponadto Sąd miał na uwadze, że była ona już słuchana w charakterze świadka na rozprawie w dniu 18 lutego 2013 r. w obecności stron i ich pełnomocników. Należało zatem podziwiać się, że świadek ten podtrzymałaby swoje dotychczasowe zeznania, a jej ponowne przesłuchanie przyczyniłoby się jedynie do przewlekłości postępowania. Nadto mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności dowód z opinii biegłego grafologa i dowody z zaświadczeń przedstawione przez

świadców T. K. i J. K. (k. 86, 125) należało uznać, że zeznania świadka B. M. nie miały w rozpoznawanej sprawie kluczowego znaczenia.

W ocenie Sądu, dowodu na okoliczność odbycia spotkania w dniu 25 listopada 2010 r., na którym rzekomo zwrócono powodowi pożyczkę, nie stanowiło także pismo z 29 marca 2012 r. skierowane do ZUS Inspektora w O., jak wskazywała na to stron pozwana w odpowiedzi na pozew (k. 28a). Pismo to zostało sporządzone przeszło rok po rzekomym spotkaniu z 25 listopada 2010 r. i stanowiło ono jedynie dowód na okoliczność tego, że obsługę księgową (...) sp. z o.o. w G. w marcu 2012 r. prowadził dział księgowości (...) sp. z o.o. w G.. Pismo to nie stanowiło natomiast dowodu na okoliczność odbycia się spornego spotkania w dniu 25 listopada 2010 r. i spłaty w tym dniu przez pozwaną spółkę pożyczki na rzecz powoda.

Nadto Sąd stwierdził, że wystarczającym dowodem spłaty pożyczki nie stanowił fakt zatwierdzenia przez udziałowców pozwanej spółki, sprawozdania finansowego za 2010 r. Z analizy uchwały nr (...) z 7 marca 2011 r. (k. 144-145) wynikało jedynie, że wspólnicy zdecydowali w niej o pokryciu ujemnego wyniku finansowego spółki za 2010 r. z przyszłych zysków spółki. W sprawozdaniu finansowym za 2010 r. (k. 335-344) nie wskazano wprost, że w trakcie 2010 r. doszło do spłaty spornej pożyczki na rzecz powoda. W załączniku do tego sprawozdania (k. 344) wskazano zaś, że nie sporządzono sprawozdania z przepływu środków pieniężnych, z powodu braku takiego obowiązku.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd stwierdził, że strona pozwana nie wykazała w dostatecznym stopniu, że w dniu 25 listopada 2010 r. na spotkaniu w G. zwróciła powodowi sporną pożyczkę. Z uwagi na powyższe Sąd uwzględnił w całości dochodzone pozwem roszczenie, a mając na uwadze okoliczność, że obecnie następcą prawnym spółki (...) w G. jest (...) S.A. w Ś. (k. 383), Sąd zasądził od niej na rzecz powoda tytułem należności głównej kwotę 93.096,68 zł, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie co do odsetek Sąd wydał w oparciu o art. 481 k.c., art. 455 k.c. i art. 723 k.c. a contrario. W umowie z dnia 26 sierpnia 2008 r. strony ustaliły, że pożyczkobiorca zobowiązał się do zwrotu pożyczki w terminie do dnia 31 sierpnia 2010 r. Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że strona pozwana znalazła się w opóźnieniu ze zwrotem w/w kwoty począwszy od dnia 1 września 2010 r. Mając na uwadze powyższą okoliczność, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe od należności głównej w kwocie 93.096,68 zł od 1 września 2010 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w punkcie II wyroku znalazło oparcie w brzmieniu art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana była zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Żądanie pozwu zostało uwzględnione w całości, a zatem strona pozwana obowiązana była zwrócić stronie przeciwnej koszty procesu, na które złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 4655 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.